

LA VOLTA AL MON EN 80 COVARXINS

EGIPT ?... NO PROBLEM!

- Escolteu: allà on anem som àrabs, i aquesta gent no prova l'alpiste per culpa d'Alà. ¿Que no agarrarem dues botelletes de whisky, per si de cas? L'alpig te és molt bo, ja ho sabeu.

- Sí, home, i alguns purets per si de cas no els concixen a eixos terrenys.

Ja tenim tot el material per l'expedició. Pugem a l'avió, un "cacharret" competent de dos mgtors d'Ibèria.

- Vosaltres sabeu alguna cosa d'anglès o d'àrab?

- No.

- No.

- Puix pot ser que la portem un poc clara, aixina.

L'avió fa la seua faena: volar. Tres hores després arribem a un lloc. Si el pilot no s'ha errat de camí deu ser El Cairo.

Baixem; exit, passaport, policia, control, strangers....La Mare de Déu del Puig! Falsa alarma. Abans de la duana ens espera un guia que parla castellà. La cosa ja no és tant negra.

Anem a l'autocar de cara l'hotel i pel camí el guia, Said, ja ens conta algunes coses: Heliópolis, les mesquites, enllumenades de nit amb llum verda (el coir de Mahoma), Gizeh, la ciutat dels difunts (cementiri habitat per mig milió de vius), i el que vorem segons el programa.

Arribem a l'hotel Bel Air; aire condicionat, nevera i tele a l'habitació, i tota mena de begudes al bar: des de cervesa fins a Karkadesh (te de malves). Demà, com està manat, vorem les piràmides. Al Ahram.

Les piràmides les hem vist ja moltes vegades a la tele, però no als moros i els seus camells: el passeig amb camell quasi que és obligatori.

Obelisc i Temple de Luxor.

Anem a dinar. No sabem què ens fiquen, però està bo; un altre maldecap menys. L'endemà, anirem a Sakkara i Menfis a vore més pedres, però ja és cosa nova: ja no són les tres piràmides.

Un avionet ens porta a Assuan, seu del governador anglés del baix Egipte anys enrere; la gent només sap àrab i anglés; anar al zoco i fer compres en una mescla d'àrab, anglés i castellà té el seu mèrit, sobretot si ens entenem.

Resultat: xilabes i tabac, Ti beg wa bikrit.

Veiem els monuments: el Nilo, el mausoleu de l'Aga Kan, un nu bi que ens canta a la faluka (barca), i ens embarquem: ens esperen tres nits de creuer fins Luxor, passant per Esna (carrers empedrats de caguera-des), i Edfú.

Piràmides de Gizeh. Foto:Blanco

Edfú! La gran sorpresa. Fem nit a aquest poble; al vaixell organitzen un ball de desfressos i com qui més qui menys ja té una xilaba, és cosa no massa complicada això de desfressar-se.

Però, després d'unes hores, uns quants, amb xilaba, anem a pegar una volteta. Arribem a un bar, ens fem una cervesa, ens acoviden a jugar al dominó, ens acoviden a unes pipades de "cachimba"... la célebre hospitalitat àrab?, puix sí, no ens entenem però ens comprenem. Simpàtics aquestos Habibis!

Arribem a Luxor, l'altre mite de l'Antic Egipte, la terra de Tut Ank Amon, de Ramsés II, de Seti I, dels paisans que parlen italià i castellà per vendre millor als turistas, la ciutat on hi trobarem un teléfon internacional per tocar a casa, el Vall dels Reis i les Reines, els Temples de Luxor i Karnak.